

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania na podstawie klauzuli arbitrażowej zamieszczonej w umowie zawartej przez Wspólnotę lub w jej imieniu, na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1406/2002, zgodnie z którym Agencja jest częścią Wspólnoty, oraz na podstawie art. 225 WE, zgodnie z którym Sąd Pierwszej Instancji jest właściwy do rozstrzygnięcia w pierwszej instancji spraw wniesionych na podstawie art. 238 WE.

Skarżąca podnosi również, że zmierza do tego, aby Trybunał potwierdził, iż porozumienie o siedzibie jest instrumentem międzynarodowego prawa publicznego z zakresu prawa wspólnotowego i wiąże portugalskie organy władzy, a także że nie może ono być jednostronnie zmieniane. Ponadto wnosi ona o orzeczenie, iż nierozpatrywanie wniosków o rejestrację pojazdów silnikowych jej personelu pracowniczego jest sprzeczne z postanowieniami protokołu oraz że portugalskie organy władzy są zobowiązane do implementacji właściwych przepisów protokołu w rozsądnym terminie. Wreszcie, skarżąca twierdzi, iż porozumienie o siedzibie nie powinno być interpretowane w ten sposób, iż personel pracowniczy EMSA nie posiada przynajmniej tych samych praw, w zakresie rejestracji pojazdów, co każdy obywatel UE przenoszący swoje miejsce zamieszkania do Portugalii.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu (Dz.U. 2002 L 208, str. 1).

<sup>(2)</sup> Opublikowany w portugalskim Dzienniku Urzędowym nr 224 z dnia 22.9.2004, str. 6073, dostępny na oficjalnej stronie EMSA: [http://www.emsa.eu.int/Docs/legis/protocol %20pt %20government %20and %20emsa.pdf](http://www.emsa.eu.int/Docs/legis/protocol%20pt%20government%20and%20emsa.pdf)

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 21 lutego 2008 r. w sprawie F-31/07, Putterie-De-Beukelaer przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 maja 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-160/08 P)

(2008/C 183/45)

Język postępowania: francuski

## Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Françoise Putterie-De-Beukelaer (Bruksela, Belgia)

## Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez SSP
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie

## Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja wnosi o uchylenie wyroku Sądu ds. Służby Publicznej (SSP) z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie F-31/07, Putterie-De-Beukelaer przeciwko Komisji, którym SSP stwierdził nieważność sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej F. Putterie-De-Beukelaer za okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. w zakresie w jakim nie uznano w nim jej potencjalnej zdolności do wykonywania obowiązków należących do kategorii B\*.

Na poparcie odwołania Komisja podnosi jedyny zarzut, dotyczący po pierwsze naruszenia przez SSP zasad odnoszących się do zakresu kontroli dokonywanej z urzędu przez sąd wspólnotowy, a po drugie naruszenie zakazu orzekania ultra petita.

Komisja uważa, że SSP nie miał prawa rozpoznawania z urzędu zarzutu dotyczącego materialnej zgodności z prawem zaskarżonego aktu, który to zarzut dotyczył nieprzestrzegania zakresów stosowania odpowiednio art. 43 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz art. 10 ust. 3 załącznika XIII do tego regulaminu, ponieważ zarzuty materialne nie są bezwzględnie przeszkodami procesowymi.

Tytułem subsydiarnym Komisja podnosi, że ponieważ możliwy jest pogląd, iż pkt 75 i 76 zaskarżonego wyroku można wyodrębnić z zarzutu dotyczącego materialnej zgodności z prawem zaskarżonego aktu i zakwalifikować jako oddzielny zarzut dotyczący braku kompetencji autora zaskarżonego aktu, SSP naruszył jej zdaniem prawo Komisji do obrony, ponieważ nie została ona w tej kwestii wysłuchana zgodnie z art. 77 regulaminu SSP.

**Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2008 r. — Ivanov przeciwko Komisji**

(Sprawa T-166/08)

(2008/C 183/46)

Język postępowania: francuski

## Strony

Strona skarżąca: Vladimir Ivanov (Boulogne Billancourt, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Rollinger)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie odpowiedzialności Komisji za naruszenie zasad przejrzystości, dobrej administracji, niedyskryminacji i równości traktowania w ramach postępowania rekrutacyjnego, które odbyło się w związku z ogłoszeniem o wakacie na stanowisku doradcy przedakcesyjnego i sprawozdawcy politycznego z siedzibą w Sofii, w maju 2003 r.;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania za poniesioną szkodę na podstawie art. 288 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- tym samym, zasądzenie od strony przeciwnej zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 180 000 EUR tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę;
- jak również kwoty 10 000 EUR tytułem krzywdy doznanej przez stronę skarżącą;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Skarżący zgłosił w 2003 r. swą kandydaturę na stanowisko pracownika lokalnego wykonującego zadania doradcy przedakcesyjnego w Sofii. Jego kandydatura została odrzucona w początkowym stadium naboru z uwagi na podwójne obywatelstwo: francuskie i bułgarskie, ponieważ wyłącznie kandydaci posiadający obywatelstwo jednego państwa członkowskiego spełniali wymagania na stanowisko do obsadzenia.

Skarżący bezskutecznie zwracał się do Komisji, podczas postępowania rekrutacyjnego i po odrzuceniu jego kandydatury, o przedstawienie obszerniejszych informacji na temat postępowania oraz uzasadnienia odrzucenia jego kandydatury. Zwrócił się także do rzecznika praw obywatelskich, który stwierdził złą administrację oraz naruszenie zasady niedyskryminacji i równości traktowania ze strony Komisji.

W niniejszej skardze skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie pozaumownej odpowiedzialności Komisji za naruszenie zasad przejrzystości, dobrej administracji, niedyskryminacji i równości traktowania w ramach spornego postępowania rekrutacyjnego.

**Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2008 r. — DEI przeciwko Komisji****(Sprawa T-169/08)**

(2008/C 183/47)

*Język postępowania: grecki***Strony**

*Strona skarżąca:* Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (Ateńy, Grecja) (przedstawiciel: P. Anestis, adwokat)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

W niniejszej skardze skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008) 824 wersja ostateczna z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką na rzecz Dimosia Epicheirisi Ilektrismou praw do wydobywania lignitu.

Skarżący podnosi następujące zarzuty zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji.

Po pierwsze, skarżący twierdzi, że pozwana naruszyła prawo, stosując art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE, jak również popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny.

Konkretnie, zdaniem skarżącej, pozwana popełniła błąd, po pierwsze, w odniesieniu do definicji rynków właściwych; po drugie, w odniesieniu do zastosowania teorii rozszerzenia pozycji dominującej, ponieważ nie uwzględniła faktu, iż nawet w wypadku przedsięwzięcia publicznego rozszerzenie powinno opierać się na środkach państwowych przyznających wyłączne lub specjalne prawa; po trzecie, ponieważ przepisy greckie, na podstawie których skarżący nabyła prawa do eksploatacji złóż lignitu, nie prowadzą do nierówności szans na szkodę konkurentów; po czwarte, ponieważ wspomniane przepisy nie prowadzą do utrzymania lub wzmocnienia pozycji dominującej skarżącej na rynku hurtowym energii elektrycznej; po piąte, pozwana popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny, ponieważ nie uwzględniła ostatnich zmian na greckim rynku energii elektrycznej, które miały znaczenie przy udowodnieniu braku naruszenia.

W ramach drugiego zarzutu skarżący podnosi, że wydając zaskarżoną decyzję, pozwana naruszyła reguły dotyczące uzasadnienia przewidziane w art. 253 WE.